

[Tommy Dinesen]

væk brugt for at holde medhjælperne nede. For SF's vedkommende er der ikke nogen skjult dagsorden i dette her.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Hvorfor skal alting nu være så trist? vil jeg sige til hr. Tommy Dinesen. Hvorfor glæder man sig ikke i stedet for i SF over at have fremsat et forslag, som får så bred tilslutning til sit formål, nemlig at modernisere vilkårene for medhjælpere i landbruget. Det er dog trist at høre på, at SF næsten ikke kan kapere, at der faktisk er tale om et væsentligt politisk skred her i Folketinget til fordel for et bedre ansættelsesgrundlag for medhjælperne, en ajourført lovgivning.

Jeg tog ikke ordet for at drille, men bare for at sige, at der nu faktisk er sket det, at en ny regering mener det alvorligt og håber meget på, at også arbejdsmarkedets parter på dette område har hørt, hvad der er blevet sagt her i Folketinget, nemlig at der er et bredt flertal for en modernisering. Hvad ville være mere naturligt, end at organisationerne nu – og det er de vel allerede i gang med – melder ind og siger: Det er vores bud, det er sådan, vi ønsker os det, og at de så er med til at sætte den dagsorden, som vi skal have realiseret, inden denne folketingsssamling slutter.

Det var bare sådan en lille opfordring til en gang imellem at glæde sig over noget i stedet for at være trist over det hele.

Så er der spørgsmålet: Hvem styrer hvem? Det er jo sådan lidt folkeoplysning. Der er faktisk fire partier i regeringen, som er enige i det, der er blevet sagt, og det har været helt tydeligt. Man skal i hvert fald have en anderledes ordbog frem end den, jeg kender, hvis man skal finde nogen som helst form for gradbøjning i retning af, at et af regeringspartierne skulle være mere positivt end de andre. Sådan er det ikke. Regeringspartierne er enige om dette her, og det synes jeg man skal glæde sig over. Tidligere var man jo ikke helt enige, vel? Og man gjorde i øvrigt ikke noget ved det, selv om man gav tilsagn om det. Men nu har vi en flertalsregering, som selvfølgelig også skal stå ved det, jeg på regeringens vegne siger her i Folketinget.

Der skal nok komme noget, der vil glæde hr. Tommy Dinesen. Der sker noget på området.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Da det selvfølgelig ikke kan være hr. Tommy Dinesens evner til at fatte, der er noget i vejen med, og da fordomme mod mig og mit parti selvfølgelig heller ikke kan være en hindring for hr. Tommy Dinesens fatteevne, må det jo være mine evner til at udtrykke mig, der har været noget i vejen med.

Jeg mener faktisk, at jeg udtalte mig positivt over for at være med til at ændre medhjælperloven i en god retning. Derfor forstår jeg faktisk ikke den meget negative udlægning, som gjorde mig til den eneste ikkepositive af ordførerne. Men jeg må have udtrykt mig uklart.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil minde hr. Tommy Dinesen om, at det jo nu snart er jul, og foreslå ham at glemme al den pessimisme. Lad os prøve at komme derhen – og det kan godt være, at mit ambitionsniveau er for højt – at vi får skabt en lov, alle holder af. Med dette mener jeg, at man har et retsgrundlag, som ikke fører til, at vi skal have en hel masse sager, avisoverskrifter osv., men at vi kunne få den samme stabilitet her, som vi har på det øvrige arbejdsmarked.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg vil gerne over for arbejdsministeren udtrykke glæde over, at der her er en sag, hvor der er enighed i regeringen, og det har forhandlingen jo vist at der er udbredt tilfredshed med.

Men når jeg tager ordet, er det nu i højere grad for at sige til forslagsstilleren, at han i sin bedømmelse af lovforslag nr. L 86 ganske har glemt, hvad der står som tekst i forslaget. Jeg tillader mig at citere § 1, det er nemlig ganske enkelt:

»Medhjælperloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 19. marts 1980, ophæves.«

Så enkelt er det. Derfor kan jeg ikke rigtig forstå, hvorfor hr. Tommy Dinesen bruger så megen tid på det med moderniseringen osv. og skaber usikkerhed hos flere ordførere, bl.a. undertegnede, om, hvad vores holdning er til forslaget. Vores holdning er klingrende klar: Nej tak!